

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-76-105>

УДК 338.48.2

SLOW-TOURISM ЯК АЛЬТЕРНАТИВНА МОДЕЛЬ СУЧАСНОГО ТУРИЗМУ

SLOW-TOURISM AS AN ALTERNATIVE MODEL OF MODERN TOURISM

Липчук Василь Васильовичдоктор економічних наук, професор, член-кореспондент НААНУ,
Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій
імені С.З. ГжицькогоORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6696-6006>**Липчук Наталія Василівна**кандидат економічних наук, доцент,
Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій
імені С.З. ГжицькогоORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3437-8063>**Lypchuk Vasyl, Lypchuk Natalia**Stepan Gzhytskyi National University of Veterinary
Medicine and Biotechnologies Lviv

У роботі на основі огляду спеціальної вітчизняної та зарубіжної літератури розглядаються питання причин, потреб і мотивів виникнення повільного туризму як альтернативи сучасному туризму, його значення та характерних особливостей. Особлива увага приділяється кризовому періоду, викликаному пандемією та війною, що сприяло активізації цих процесів. Повільний туризм розглядається як складова загальної системи повільного життя та як новий мегатренд у туризмі, який набуває особливої популярності в останні роки. Особливим сегментом цього виду туризму є особи, які мають багато вільного часу. Висвітлюється значення повільного туризму для відпочиваючих, територій і місцевих громад, зокрема в контексті сталого розвитку. Проведено оцінку відповідності різних видів туризму засадам slow tourism. Обґрунтовуються перспективи розвитку повільного туризму, мотивуючі та демотивуючі чинники його поширення, а також напрямки реалізації філософії повільного туризму в Україні.

Ключові слова: туризм, slow- tourism, сталий розвиток, особливості, принципи, сегменти ринку, мотиви, фактори.

In recent years, despite the crisis period caused by the pandemic and military events, the tourism sector has demonstrated sustainable development. Changes in the tourism market are due to the transformation of tourist behavior, in particular in the ways of spending free time, priorities for choosing destinations and travel formats. Interest in conscious, environmentally responsible and personalized forms of tourism is growing, which reflects the change in the value orientations of society. The work, based on a review of domestic and foreign literature, examines the causes, needs and motives for the emergence of slow tourism as an alternative to mass tourism, its significance and characteristic features. Special attention is paid to the crisis period caused by the pandemic and war, which intensified the development of this direction. Slow tourism is considered as a component of the slow life system, which offers a leisurely, conscious approach to travel, deep immersion in local culture, support for local communities and minimization of negative impact on the environment. It is gaining popularity as a new megatrend that meets modern demands for quality, authenticity and sustainable development. The characteristic features of slow tourism that form its alternative to mass tourism are studied: long stay, slow pace, environmental awareness and social responsibility. The main motives of slow travel are identified – restoration, search for authenticity, avoidance of stress. A special segment of slow tourism is older people who have more free time and seek quality, peaceful rest. The importance of slow tourism for vacationers, territories and local communities in the context of sustainable development and support for the local economy is revealed. The compliance of different types of tourism with the principles of slow tourism is assessed. The prospects for the development of this form of tourism, motivating and demotivating factors of its spread are substantiated. The slow development of slow tourism in Ukraine is explained by a set of organizational and political factors, which requires state support and the formation of favorable conditions for the sustainable development of the industry.

Keywords: tourism, slow-tourism, sustainable development, features, principles, market segments, motives, factors.

Постановка проблеми. Середовище бізнесу останнім часом змінюється надзвичайно швидкими темпами. Концепція VUCA (V – мінливість, англ. volatility; U – невизначеність, англ. uncertainty; C – складність, англ. complexity; A – неоднозначність, англ. ambiguity) [1; 2] стала глобальним явищем не лише в економіці. Потужним каталізатором цих неминучих змін стала пандемія COVID-19, яка в Європі та інших регіонах посилювалася війною Росії проти України. У таких умовах лише креативні менеджери та підприємці здатні успішно вести бізнес. Виживання, а тим більше розвиток і процвітання можливі лише за умови впровадження інноваційних і практичних рішень, які відповідають новим викликам, змінам у поведінці клієнтів і умовам конкуренції.

Такі виклики характерні для усіх сфер життєдіяльності людини та кожної галузі вітчизняної економіки, зокрема й туризму, який виявився надто чутливим до існуючих змін, відреагувавши як обмеження туристичного простору, відповідно пропозиції, так і зменшення попиту на туристичні продукти.

У сучасному туризмі накопичилося чимало негативних явищ, які дедалі яскравіше виявляють обмеження його ключових функцій – відпочинкової та пізнавальної. Сформувалися туристичні гетто, що призводить до соціальних та економічних труднощів для місцевих жителів [3], і обмежує їхній доступ до місцевої, насамперед туристичної, інфраструктури.

Бажання «відзначити» своє перебування у найпопулярніших, найчастіше відвідуваних і найкрасивіших місцях світу, зафіксувати це у слайдах, фотографіях або відео та поділитися ними у Facebook, Instagram чи TikTok, демонструючи свій статус, стало повсякденним явищем. Все це посилюється наростаючою цивілізаційною хворобою FOMO [4] (англ. „fear of missing out”) – синдромом втрачених можливостей, страхом пропустити щось важливе. Все це, разом із іншими сучасними викликами – динамічним розвитком інформаційних технологій, необхідністю сталого розвитку, політичними конфліктами та природними катаклізмами – посилює тенденцію зростаючої потреби в альтернативних підходах до сучасного туризму.

Участь у туристичному русі стає все більш поширеним явищем, і туризм виконує дедалі більше функцій, що безпосередньо пов'язано з появою нових його форм і типів [5]. Особливої популярності набуває повільний туризм (slow tourism) як альтернатива масовому туризму –

форма відпочинку, яка, задовольняючи власні потреби туриста, враховує також питання збереження і відтворення природи, інтереси місцевих мешканців та інші соціально-екологічні аспекти.

Повільний туризм є складовою загального руху уповільнення темпів сучасної цивілізації, відомого як Slow Movement або Slow Living – концепції повільного життя. Це сучасний мегатренд і нова концепція, яка інтерпретується по-різному і по-різному сприймається серед практиків, теоретиків і самих туристів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Питання, пов'язані з повільним туризмом, охоплюють різні сфери: географію і етнографію, маркетинг і менеджмент, психологію і педагогіку, соціологію і антропологію, політику. Водночас ця тема, порівняно з концепціями повільної їжі чи повільних міст, є відносно новою, тому багато її положень залишаються дискусійними, часто недостатньо обґрунтованими та потребують критичного й інтерпретаційного аналізу різних аспектів повільного туризму.

Особливу цінність у вивченні цієї проблеми мають фундаментальні праці зарубіжних науковців, таких як Lowry L., Lee M., Bac D. P., Sukiennik M., Dickinson J. E., Lumsdon L., Robbins D., Oh H., Assaf A. G., Baloglu S., Burmecha-Olszowycz M. та багатьох інших, у яких розкриваються сутність, функції, особливості та роль повільного туризму в сталому розвитку, а також його мотиви і місце в концепції повільного життя.

В Україні теоретичні й практичні аспекти повільного туризму досліджуються поки що переважно фрагментарно. На особливу увагу заслуговує публікація Л. Божко, в якій розглядаються особливості реалізації концепції повільного туризму в Європейському Союзі [6] та ініційовані дискусії на практичному семінарі Львівського державного університету фізичної культури імені Івана Боберського [7].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на визнання значущості повільного туризму в Україні, його дослідження залишаються обмеженими і переважно зосереджені на внутрішньому туризмі та різних його видах – сільському, культурному, етнотуризмі тощо, що свідчить про поступове розширення наукового інтересу до цієї теми. Водночас відсутність чіткого понятійного апарату, недостатня ідентифікація особливостей, засад і принципів повільного туризму, а також невизначеність щодо можливостей реалізації цієї концепції у різних

формах туризму залишаються актуальними питаннями, які потребують подальшого дослідження.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета публікації – представити проблематику туризму, заснованого на ідеї «slow», який може стати ефективним інструментом розвитку туристичного руху, особливо в слаборозвинених інфраструктурно регіонах, насамперед у сільських місцевостях.

Основним методом дослідження обрано метод desk research, який базується на аналізі наявних даних та наукових джерел.

Виклад основного матеріалу дослідження. Передумови змін у туризмі можна розділити на дві групи: умови, пов'язані із загальними трансформаціями сучасного суспільства, прогресом і глобалізацією, та зміни, що стосуються безпосередньо самих туристів. Сучасні тренди в туризмі є досить різноманітними і охоплюють як попит, так і пропозицію на туристичному ринку [8].

Характерною особливістю цих трендів є відхід від масового туризму з традиційним набором послуг і стандартними місцями відпочинку, які пропонують туристичні компанії. Натомість зростає попит на більш індивідуалізовані форми подорожей, що дають туристам більшу свободу у виборі місця проживання, можливість глибше пізнати місцевість – її культуру, традиції та історію, а також сприяють більш тісному спілкуванню з місцевими жителями.

Загальною тенденцією, що впливає на купівельну поведінку і, відповідно, на розвиток різних галузей економіки, зокрема туристичної, є розвиток суспільства, який стимулює прагнення громадян до більшого добробуту, освіти та життєвого досвіду. У цьому контексті консумеризм – підхід, орієнтований на володіння та накопичення товарів, який став основним способом самовираження в українському суспільстві в останні роки, — перестає бути символом соціального статусу та маркером життєвого успіху [5, с. 84]. Особливо це стосується покоління Y (очевидно, що буде характерне і для наступного покоління «альфа»), яке вирізняється свободою вибору власної ідентичності та життєвого шляху.

Повільний туризм виникає як відповідь на виклики глобалізації, пропонуючи альтернативу безликій стандартизації завдяки акценту на індивідуальних цінностях і персоналізованих досвідах. Такий підхід дозволяє туристу глибше пізнати культуру, краще відпочити й отримати повніше задоволення, протистав-

ляючи масовості унікальний і усвідомлений стиль подорожей.

Туризм майбутнього тісно пов'язаний зі змінами в поведінці, потребах і свідомості сучасних туристів, зумовленими соціально-економічними викликами, пандемією та загостренням непередбачуваності через війну. Ці фактори спричинили уповільнення процесу прийняття рішень – туристи стали більш виваженими та обдуманими у виборі подорожей, а прагнення безпеки й дистанціювання від масових та небезпечних локацій стимулює пошук унікальних, малолюдних місць. Повільність проявляється не лише на початковому етапі – прийнятті рішення, а посилюється під час перебування на місці та в процесі рефлексії й обміну досвідом після подорожі, що є характерними рисами повільного туризму.

Ідея slow travel виникла як продовження рухів slow food (повільна їжа) та cittaslow (повільне місто), які зародилися в Італії у 1980-х роках. У значній мірі поява руху slow food була відповіддю на соціально-економічні виклики, пов'язані з домінуванням великих продовольчих корпорацій (Coca-Cola, Danone, McDonald's). Як зазначає М. Сукенік, наш стиль харчування відображає не лише звички, а й ставлення до життя загалом. За аналогією, принцип «уповільнення» застосовується у всіх сферах життя: побуті, дозвіллі, подорожах, міжособистісних стосунках, роботі, мистецтві, вихованні, освіті, науці, медіа, релігії тощо [9, с. 23]. Поняття «slow» згодом поширилося урбаністику, моду, культуру, фінанси, релігію, а також на інфраструктуру – наприклад, нерухомість [10].

Термін „slow” (англ. – вільний, повільний) означає, що процес відбувається без поспіху. Для його позначення цілком могли б бути використані й інші українські слова, які не меншою мірою передають його сутність, зокрема: тихий, розмірений, виважений, спокійний, врівноважений.

Основний принцип повільного руху полягає в тому, що "можна жити добре лише тоді, коли живеш повільно близько до природи, встигаючи на маленькі задоволення [5, с. 82]". Slow tourism виступає альтернативою сучасній глобалізації в сферах відпочинку та пізнавального досвіду. Як порівняно новий напрямок, він досі не має загальновизнаного визначення, чітко окресленої цільової аудиторії та усталеної моделі розвитку, що зумовлює певні труднощі в його однозначній ідентифікації. За словником Макміллана, повільний туризм асоціюється з турботою про навко-

лишнє середовище і умінням насолоджуватись самою подорожжю [11]. Slow travel – це свобода, усвідомленість і життя без поспіху та стресу [12].

У науковій літературі поняття повільного туризму розглядається з різних точок зору, що призводить до існування кількох визначень [13, с. 305]:

- Альтернатива масовому туризму, з фокусом на сталому розвитку та якісному туристичному досвіді;
- Протилежність масовому туризму;
- Альтернативний підхід до популяризації сталого туризму;
- Форма туризму, яка заохочує подорожуючих не поспішати і активно взаємодіяти з місцевими мешканцями та культурою;
- Досвід, що сприяє вибору повільніших, більш екологічних способів пересування;
- Підхід, спрямований на подовження тривалості перебування в дестинації.

Виділяють три ключові стовпи концепції повільних подорожей, які передбачають: виконання справ із належною швидкістю, переосмислення ставлення до часу та його використання, а також пріоритет якості над кількістю [14].

Основними характеристики повільного руху є:

- Орієнтація на якість життя, а не на кількість споживаного.
- Тимчасова відмова від сучасних технологій, уповільнення ритму й насолода моментом.
- Подорож без твердих цілей і відчуття провини, свобода робити менше й свідомо переживати кожну мить.

Повільна подорож характеризується довшою тривалістю, акцентом на глибоке знайомство з культурами та місцевими людьми без поспішного відвідування туристичних локацій [12]. Важливою є відмова від стандартних маршрутів і активне включення у повсякденне життя місцевих, адже сам процес подорожі стає головною цінністю цього стилю.

Мотиви повільних подорожей вписуються в загальну систему туристичних мотивацій, водночас доповнюючись низкою специфічних чинників. Серед них – потреба у нових, автентичних враженнях, а також вплив епідеміологічної та воєнної ситуації, що підсилює пошук безпечних місць і форм проведення вільного часу. Бажання «сповільнити» темп життя часто є психічним опором постійному прискоренню та стресам; людина шукає спо-

соби знизити напругу, відновитись і збагатити себе [15, с. 205].

Варто погодитися з Марією Бурмеха-Ольшович, що сучасна людина, втомлена від фальші, надмірності та ситості, або навіть нудьгуюча, прагне справжніх, автентичних вражень, а не лише порції адреналіну. Її приваблюють унікальні, нетипові та спонтанні переживання, які не заплановані і не входять у стандартні пропозиції туристичних компаній чи путівників. Водночас, наскільки це можливо, ціннішими є безкорисливі та щирі людські стосунки, а не суто ділові зв'язки [16, с. 177].

Серцевиною продукту повільного туризму є місце, яке служить не лише для розміщення, а й задовольняє естетичні, пізнавальні та емоційні потреби мандрівника. Головною метою повільного відпочинку часто стає глибоке пізнання конкретної місцевості, а для подорожуючих важливі «внутрішні враження, зворушення та душевне задоволення від перебування там» [17, с. 36], а також «натхнення, яке приносить спілкування з надихаючими людьми» [12].

Клієнтами повільного туризму можуть бути різні сегменти, оскільки немає обмежень за віком, сімейним станом, мотивацією чи стилем життя. Водночас варто виділити три основні групи. По-перше, враховуючи тривалість повільної подорожі, її можуть собі дозволити переважно люди «срібного віку», котрі мають багато вільного часу, а також ті, хто працює за гнучким графіком або віддалено. По-друге, більшість дослідників вважають, що цей вид туризму найбільше приваблює осіб із обмеженим бюджетом, хоча з часом цей сегмент може істотно розширитися. По-третє, любителі піших походів і екскурсій, цінителі культурної спадщини і історичних пам'яток.

Модель повільного туризму органічно вписується в концепцію сталого розвитку, а діяльність таких туристів відзначається більшою свідомістю та «чистішою совістю щодо екологічних і соціальних наслідків» [18, с. 16].

Повільний туризм підтримує сталий розвиток через кілька ключових аспектів:

- раціональне використання місцевих ресурсів;
- збереження культурної спадщини;
- сприяння охороні та відновленню природи;
- розвиток підприємництва у сфері туризму;
- забезпечення вигод для місцевих громад [19, с. 1393].

Загалом, повільність як філософія, а особливо повільний туризм, можуть бути ефективними інструментами для впровадження принципів сталого розвитку, принаймні частково [20, с. 138]. Його значення полягає у тому, що повільний туризм розглядається як інтегрована концепція, яка сприяє сталості у всіх аспектах подорожі, включаючи культурне занурення та змістовну взаємодію з місцевими громадами [21, с. 44].

Основні принципи повільного туризму формують цілісну філософію подорожей, яка фокусується на якості досвіду та усвідомленому відкритті світу. Загалом, вони включають в себе:

- свідоме та глибоке занурення в місцеву культуру, традиції та природу;
- уникнення поспіху – надання пріоритету якості досвіду, а не кількості відвіданих місць;
- підтримка місцевої економіки та сприяння сталому розвитку;
- екологічна відповідальність – прагнення мінімізувати негативний вплив на природу;

– тривале перебування в одному регіоні, надання переваги проживанню у місцевих жителів або в невеликих закладах розміщення;

– вибір екологічно чистих видів транспорту, піші прогулянки.

Ці принципи можуть бути реалізовані по-різному, залежно від виду туризму. На рисунку 1 показана спроба оцінити сумісність окремих видів туризму з чотирма ключовими принципами повільного туризму:

1. Занурення в місцеву культуру та автентичність досвіду;
2. Екологічна відповідальність та мінімізація шкоди природі;
3. Тривале перебування, релаксація та зосередженість на якості досвіду;
4. Підтримка місцевої економіки, продуктів та послуг.

Найповніше принципам повільного туризму відповідають сільський, зелений, гастрономічний, пішохідний, велосипедний і кінний туризм, тоді як масові, екстремальні та споживацькі види туризму – найменше. Наведена схема наочно демонструє, як конкретні

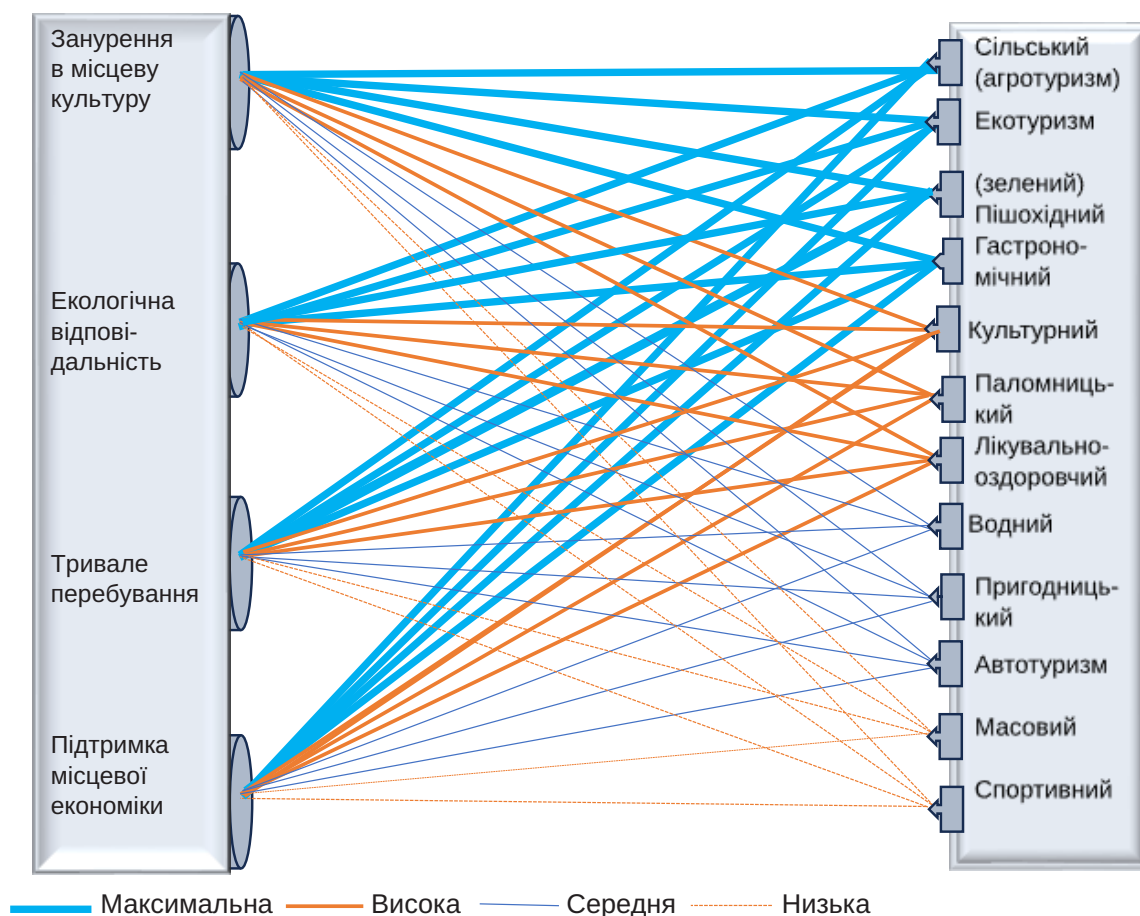

Рис. 1. Відповідність видів туризму принципам slow-tourism

Джерело: сформовано авторами

принципи повільного туризму співвідносяться з різними видами туризму і допомагає розглядати повільний туризм як інтегровану систему, де кожен принцип взаємодіє з конкретними туристичними практиками, що відповідає сучасним підходам до сталого розвитку туризму.

Прогнозується, що ринок повільного туризму щорічно зростатиме на 10% [22]. Перспективи розвитку повільного туризму зумовлені багатьма мотивуючими факторами, серед яких ключовими є:

- Зростання чисельності населення з достатньою кількістю вільного часу, що пов'язано зі старінням суспільства, зміною ритму роботи та форм зайнятості.

- Підвищена потреба в безпеці та самозбереженні в умовах пандемічних криз та воєнних конфліктів.

- Перенасичення традиційних туристичних дестинацій, що сприяє пошуку альтернативних, менш масових місць відпочинку.

- Усвідомлене прагнення до збереження природи та сталого використання ресурсів.

Для багатьох українців добре відомі світові маршрути повільного туризму, такі як Орліні гори (Чехія), Каміно де Сантьяго (Франція, Іспанія), регіон Дору (Португалія), Празький Град (Чехія), Національний парк Бебжанський (Польща) та інші. Безперечно, в Україні також існують унікальні місця для повільного туризму, зокрема Бакотська затока, «Українська Венеція» (Вилково), Кінбурнська коса, Олешківські піски та багато інших. Разом з тим існує потреба створення і розвитку таких маршрутів та місць із повноцінною туристичною інфраструктурою, що відповідатиме потребам повільних мандрівників і сприятиме сталому розвитку регіонів

Висновки. Повільний туризм як новий тренд і філософія стає важливою платформою стійкості та сталості ведення туристичного бізнесу. Цей підхід дозволяє туристам глибше занурюватися в культуру та атмосферу місця, сприяє ефективному викорис-

танням ресурсів і підтримує місцеві громади, що відповідає сучасним запитам на усвідомлені та екологічно відповідальні подорожі. Сучасні тенденції туристичного ринку та поведінка мандрівників дають підстави стверджувати, що повільний туризм має значний потенціал для утвердження як одного з найбільш зростаючих і перспективних напрямків у сфері туризму.

Дослідження повільного туризму є корисними для місцевих громад, органів влади та представників туристичного бізнесу, оскільки сприяють розвитку сталого туризму, збереженню культурної спадщини та підвищенню економічної привабливості регіонів. Вони також допомагають формувати усвідомлену поведінку туристів і створювати нові, якісні туристичні продукти, орієнтовані на довгострокове сталий розвиток.

Для популяризації повільного туризму, зокрема українських туристичних місць, необхідно впроваджувати комплексні заходи: ефективне інформування та цілеспрямовану промоцію, переорієнтацію туристичного бізнесу на стійкі моделі роботи, активну співпрацю з органами місцевого самоврядування та розвиток громадських організацій, а також активізацію місцевих громад. Важливим є постійний моніторинг туристично-рекреаційного потенціалу та системне підвищення туристичної привабливості дестинацій.

Значні завдання стоять перед науковцями у сфері повільного туризму, оскільки більшість існуючих досліджень мають переважно описовий характер. Нестача емпіричних розвідок стосується ключових аспектів, таких як процеси функціонування повільного туризму, сегментація ринку, поведінка туристів, а також специфічні принципи й ознаки цього явища. Відсутність глибоких емпіричних досліджень ускладнює формування обґрунтованих стратегій розвитку та управління цим видом туризму, тому подальші теоретичні та практичні розробки у цих напрямках мають стати пріоритетними.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Mauer R., Grichnik D. Your market, the unknown being: coping with uncertainty as the core of entrepreneurial marketing. *Journal of Business Economics*. 2011. Vol. 81, Issue 6. P. 59–82.
2. Abidi S., Joshi M. The VUCA company: How Indian companies have faced volatility, uncertainty, complexity & ambiguity. Mumbai: Jaico Publishing House, 2015. 304 p.
3. Milano C., Novelli M., Cheer J. M. Overtourism and Tourismphobia: A Journey Through Four Decades of Tourism Development, Planning and Local Concerns. *Tourism Planning & Development*. 2019. Vol. 16, No. 4. P. 353–357. URL: <https://doi.org/10.1080/21568316.2019.1599604>.
4. Living with FoMO. The Skinny. URL: <https://www.theskinny.co.uk/students/lifestyle/living-with-fomo>

5. Niezgoda A., Markiewicz E. Slow tourism – idea, uwarunkowania i perspektywy rozwoju. *Rozprawy Naukowe Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu*. 2014. № 46. С. 82–90.
6. Божко Л. Д. Повільний туризм як нова концепція європейського туризму. *Культура України*. 2020. Вип. 70. С. 18–28. URL: <https://doi.org/10.31516/2410-5325.070.02>.
7. Альтернативний туризм: матеріали науково-практичного семінару (30 вересня 2022 року, м. Львів, ЛДУФК ім. І. Боберського). Львів, 2022. 200 с.
8. Липчук В. В., Липчук Н. В. Тренди в туризмі: корекція пандемії. *Науковий погляд: економіка та управління*. 2020. № 2 (68). С. 33–37. DOI: 10.32836/2521-666X/2020-68-6
9. Sukiennik M. Turystyka w czasach przesyty. Slow Travel jako alternatywa. *Turystyka Kulturowa*. 2014. № 3. С. 21–38. URL: <http://www.turystykakulturowa.org>.
10. Як світова філософія slow living втілюється в нерухомості у Львові. Zaxid.net. URL: https://zaxid.net/yak_svitova_filosofiya_slow_living_vtilyuyetsya_v_neruhomosti_u_lvovi_n1613439.
11. Macmillan Education. Slow travel – definition. URL: <https://www.macmillandictionary.com/dictionary/british/slow-travel>.
12. Vinš M., Novák P. Slow Travel. *Travel Bible [online]*. 2016. URL: <https://travelbible.cz/slow-travel>.
13. Balaban E., Keller K. A systematic literature review of slow tourism. *Hungarian Geographical Bulletin*. 2024. Vol. 73(3). P. 303–323. URL: <https://unipub.lib.uni-corvinus.hu/10422/1/15198-ArticleText-70193-1-10-20241001.pdf>
14. Dickinson J. E., Lumsdon L., Robbins D. Slow travel: issues for tourism and climate change. *Journal of Sustainable Tourism*. 2011. Vol. 19(3). P. 281–300.
15. Oh H., Assaf A. G., Baloglu S. Motivations and goals of slow tourism. *Journal of Travel Research*. 2016. Vol. 55(2). P. 205–219.
16. Burmecha-Olszowycz M. Slow tourism – cechy i funkcje nowego nurtu w turystyce. *Rozprawy Naukowe Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu*. 2014. № 45. С. 177–184.
17. Stasiak A. Produkt turystyczny w gospodarce doświadczeń. *Turyzm*. 2013. Vol. 23, № 1. С. 29–38.
18. Guiver J. W., McGrath P. Slow Tourism: Exploring the discourses. *Dos Algarves*. 2016. № 27. P. 11–34.
19. Kebete Y. Promoting slow tourism to wrestle the challenges of shorter length of tourist stay: implications for sustainable tourism. *GeoJournal of Tourism and Geosites*. 2021. Vol. 39(4spl). P. 1388–1396. URL: <https://doi.org/10.30892/gtg.394spl09-782>.
20. Bac Dorin Paul. From Slow Food to Slow Tourism. *The Annals of the University of Oradea. Economic Sciences*. 2014. Vol. XXIII (2). P. 137–144.
21. Renuka D., Sunil A., Adwait O. Sustainable and Slow Tourism: A significant footstep towards reducing carbon emissions and negative health impacts: Perception of Indian Travelers. *Journal of Pharmaceutical Negative Results*. 2023. Vol. 14(1). P. 44–55.
22. What is Slow Tourism? The next big hospitality trend. *EHL Hospitality Insights*. URL: <https://hospitalityinsights.ehl.edu/what-slow-tourism>.

REFERENCES:

1. Mauer, R., & Grichnik, D. (2011). Your market, the unknown being: Coping with uncertainty as the core of entrepreneurial marketing. *Journal of Business Economics*, 81(6), 59–82.
2. Abidi, S., & Joshi, M. (2015). *The VUCA company: How Indian companies have faced volatility, uncertainty, complexity & ambiguity*. Mumbai: Jaico Publishing House.
3. Milano, C., Novelli, M., & Cheer, J. M. (2019). Overtourism and tourismphobia: A journey through four decades of tourism development, planning and local concerns. *Tourism Planning & Development*, 16(4), 353–357. Available at: <https://doi.org/10.1080/21568316.2019.1599604>
4. Living with FoMO. *The Skinny*. (n.d.). Available at: <https://www.theskinny.co.uk/students/lifestyle/living-with-fomo>
5. Niezgoda, A., & Markiewicz, E. (2014). Slow tourism – idea, uwarunkowania i perspektywy rozwoju. *Rozprawy Naukowe Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu*, (46), 82–90.
6. Bozhko, L. D. (2020). Povilnyy turizm yak nova kontseptsiya yevropeyskoho turyzmu [Slow tourism as a new concept of European tourism]. *Kultura Ukrainy*, (70), 18–28. Available at: <https://doi.org/10.31516/2410-5325.070.02> [in Ukrainian]
7. Alternatyvnyy turizm: materialy naukovo-praktychnoho seminaru (30 veresnya 2022 roku, m. Lviv, LDUFK im. I. Boberskoho). (2022). Lviv: LDUFK. [in Ukrainian]
8. Lypchuk, V. V., & Lypchuk, N. V. (2020). Trendy v turyzmi: korektsiya pandemiyi [Trends in tourism: correction of the pandemic]. *Naukovyi pohlyad: ekonomika ta upravlinnia*, 2(68), 33–37. Available at: <https://doi.org/10.32836/2521-666X/2020-68-6/> [in Ukrainian]

9. Sukiennik, M. (2014). Turystyka w czasach przesyty. Slow Travel jako alternatywa. *Turystyka Kulturowa*, (3), 21–38. Available at: <http://www.turystykakulturowa.org>
10. Yak svitova filosofiya slow living vtilyuyetsya v nerukhomosti u Lvovi [How the global philosophy of slow living is embodied in real estate in Lviv]. (n.d.). *Zaxid.net*. Available at: https://zaxid.net/yak_svitova_filosofiya_slow_living_vtilyuyetsya_v_nerukhomosti_u_lvovi_n1613439/ [in Ukrainian]
11. Macmillan Education. (n.d.). Slow travel – definition. Available at: <https://www.macmillandictionary.com/dictionary/british/slow-travel>
12. Vinš, M., & Novák, P. (2016). Slow travel. *Travel Bible*. Available at: <https://travelbible.cz/slow-travel>
13. Balaban, E., & Keller, K. (2024). A systematic literature review of slow tourism. *Hungarian Geographical Bulletin*, 73(3), 303–323. Available at: <https://unipub.lib.uni-corvinus.hu/10422/1/15198-ArticleText-70193-1-10-20241001.pdf>
14. Dickinson, J. E., Lumsdon, L., & Robbins, D. (2011). Slow travel: Issues for tourism and climate change. *Journal of Sustainable Tourism*, 19(3), 281–300.
15. Oh, H., Assaf, A. G., & Baloglu, S. (2016). Motivations and goals of slow tourism. *Journal of Travel Research*, 55(2), 205–219.
16. Burmecha-Olszowycz, M. (2014). Slow tourism – cechy i funkcje nowego nurtu w turystyce. *Rozprawy Naukowe Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu*, (45), 177–184.
17. Stasiak, A. (2013). Produkt turystyczny w gospodarce doświadczeń. *Turyzm*, 23(1), 29–38.
18. Guiver, J. W., & McGrath, P. (2016). Slow tourism: Exploring the discourses. *Dos Algarves*, (27), 11–34.
19. Kebete, Y. (2021). Promoting slow tourism to wrestle the challenges of shorter length of tourist stay: Implications for sustainable tourism. *GeoJournal of Tourism and Geosites*, 39(4spl), 1388–1396. Available at: <https://doi.org/10.30892/gtg.394spl09-782>
20. Bac Dorin Paul. (2014). From slow food to slow tourism. *The Annals of the University of Oradea. Economic Sciences*, XXIII(2), 137–144.
21. Renuka, D., Sunil, A., & Adwait, O. (2023). Sustainable and slow tourism: A significant footstep towards reducing carbon emissions and negative health impacts: Perception of Indian travelers. *Journal of Pharmaceutical Negative Results*, 14(1), 44–55.
22. What is slow tourism? The next big hospitality trend. (n.d.). *EHL Hospitality Insights*. Available at: <https://hospitalityinsights.ehl.edu/what-slow-tourism>